

PROP DE VOSALTRES

Els malalts i la Quaresma

Estimats diocesans:

Tots els cristians estem cridats a celebrar i a viure el temps de Quaresma, període de preparació de la gran festa de la Pasqua del Senyor Jesús. També els malalts que, dins de la seva situació complexa, participen també del sentir de l'Església al ritme dels temps litúrgics. Ningú no ha de sentir-se exclòs de les festes ni buscar arguments per desentendre-se'n. Certament, les circumstàncies personals o familiars condicionen la percepció sobre els esdeveniments que toca viure. No és igual viure un Nadal o la Setmana Santa en un hospital o durant la preparació del casament d'un familiar o d'una coneguda; estar a l'atur o tenir un acceptable confort professional o laboral. Condicionar no vol dir anul·lar la nostra responsabilitat religiosa. Tots sabem que la fe no és un afegit sinó que envaeix fins al lloc més profund del nostre ésser i, és més, ens ajuda a buscar coherència de vida i a evitar excessos en un sentit o altre apel·lant a la crida a la conversió.

Relaciono aquestes dues realitats perquè coincideixen en aquest diumenge la festa dels malalts amb motiu de la celebració de la Verge de Lourdes i l'inici de la Quaresma el proper dia 14, l'anomenat Dimecres de Cendra. Condició personal i situació temporal són els elements que em permeten fer una reflexió vàlida per a mi i per als qui la llegeixen o escolten.

Parlem en primer lloc del temps de Quaresma. Prepara la festa central de l'any cristià, la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist, durant quaranta

dies escoltant la Paraula de Déu, celebrant els sacraments i participant de l'activitat caritativa de la comunitat eclesial. És una Quaresma diferent a la d'altres anys perquè alguna cosa ha canviat a la nostra existència. Fugim de la rutina o la repetició inconscient i mirem de donar a aquest temps la possibilitat d'examinar la pròpia vida i, amb la conversió, purificar allò negatiu i caminar per la senda que marquen les paraules de Jesucrist. Tan important és això que ja les lectures bíbliques del proper dimecres ens animen a viure amb autenticitat la pregària, el dejú i l'almoïna; que les practiquem de forma constant però sense ostentacions publicitàries i aparents davant dels altres, sinó amb l'absoluta convicció d'acomplir a la nostra vida els mandats de Crist. És un camí que relaciona el nostre ésser (dejuni), la nostra relació amb els altres (almoïna) i la nostra relació amb Déu (pregària). Tot això de forma simultània, entrelaçant els tres àmbits i aprofundint cada dia més i millor en els

aspectes que ens ajuden a créixer, a buscar Déu i a servir els nostres germans.

Parlem també dels malalts. La comunitat eclesial treballa amb intensitat per atendre els malalts i les seves famílies durant tot l'any en la seva activitat ordinària. Però hi ha dues dates especialment significatives: la festa de la Mare de Déu de Lourdes i la Jornada del Malalt en el sisè diumenge de Pasqua. Ens fixem ara en la primera per la gran devoció que manifesten molts malalts i familiars quan acudeixen en nombrosos pelegrinatges a aquella localitat del sud de França a demanar la intercessió de la Mare de Déu. A la nostra

diòcesi comptem amb la institució de la Hospitalitat de Lourdes, amb una Junta Directiva i membres voluntaris que amb entusiasme i generositat mantenen la proximitat amb els malalts i l'organització dels pelegrinatges, així com el record, els dies 11 de cada mes, d'una celebració a la Casa de l'Església. També comptem amb la Delegació de la Pastoral de la Salut que coordina l'atenció als malalts als centres hospitalaris i als diversos grups d'aquest sector pastoral que abunden en moltes parròquies. No podem oblidar la nostra gratitud als sanitaris i professionals que actuen en aquest món de la malaltia amb una dedicació admirable. Temps de COVID, ara preocupació per la salut mental i sempre cuidant malalts i familiars.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Missatge del papa Francesc per a la Jornada del Malalt

El papa Francesc ha fet públic el seu missatge amb motiu de la Jornada del Malalt, que coincideix amb la Festa de la Mare de Déu de Lourdes, i que ha titulat «No és bo que l'home estigui sol. Cuidar els malalts tenint cura de les relacions».

El Sant Pare recorda que «els cristians estem especialment cridats a fer nostra la mirada compassiva de Jesús». Per això, convida a cuidar «els qui

pateixen i estan sols, i fins i tot marginats i descartats. Amb l'amor recíproc que Crist Senyor ens dona en la pregària, sobretot a l'Eucaristia, sanem les ferides de la soledat i de l'aïllament. Cooperem a contrarestar la cultura de l'individualisme, de la indiferència, i fem créixer la cultura de la tendresa i de la compassió». «Els malalts, els fràgils i els pobres —assenyala el papa Francesc— estan al cor de l'Església.»

CERCA DE VOSOTROS

Los enfermos y la Cuaresma

Queridos diocesanos:

Todos los cristianos somos llamados a celebrar y a vivir el tiempo de Cuaresma, período de preparación de la gran fiesta de la Pascua del Señor Jesús. También los enfermos que, dentro de su situación compleja, participan también del sentir de la Iglesia al ritmo de los tiempos litúrgicos. Nadie debe sentirse excluido de las fiestas ni buscar argumentos para desentenderse de las mismas. Ciertamente, las circunstancias personales o familiares condicionan la percepción sobre los acontecimientos que toca vivir. No da lo mismo vivir una Navidad o la Semana Santa en un hospital o en la preparación de una boda de un familiar o de una conocida; estar en el paro o poseer un aceptable confort profesional o laboral. Condicionar no significa anular nuestra responsabilidad religiosa. Todos sabemos que la fe no es un añadido sino que invade hasta lo más profundo de nuestro ser y, es más, nos ayuda a buscar coherencia de vida y a evitar excesos en un sentido o en otro apelando a la llamada a la conversión.

Relaciono estas dos realidades porque coinciden en este domingo la fiesta de los enfermos con motivo de la celebración de la Virgen de Lourdes y el inicio de la Cuaresma el próximo día 14, el llamado Miércoles de Ceniza. Condición personal y situación temporal son los elementos que me permiten hacer una reflexión válida para mí y para quienes la leen o escuchan.

Hablemos en primer lugar del tiempo de Cuaresma. Prepara la fiesta central del año cristiano, la Pasión, Muerte y Resurrección de Jesucristo, durante cuarenta días escuchando la Palabra de Dios, celebrando los sacramentos y participando de la actividad caritativa de la comunidad eclesial. Es una Cuaresma diferente a la de otros años porque algo ha cambiado en nuestra existencia. Huyamos de la rutina o la repetición inconsciente y tratemos dar a este tiempo la posibilidad de examinar la propia vida y, con la conversión, purificar lo negativo y caminar por la senda que marcan las palabras de Jesucristo. Tan importante es esto que ya las lecturas bíblicas del próximo miércoles nos animan a vivir con autenticidad la oración, el ayuno y la limosna; que las practiquemos de forma constante pero sin alardes publicitarios y aparentes ante los demás sino con la absoluta convicción de cumplir en nuestra vida los mandatos de Cristo. Es un camino que relaciona nuestro ser (ayuno), nuestra relación con los demás (limosna) y nuestra relación con Dios (oración). Todo ello de forma simultánea, entrelazando los tres ámbitos y profundizando cada día más y mejor en los aspectos que nos ayudan a crecer, a buscar a Dios y a servir a nuestros hermanos.

Hablemos también de los enfermos. La comunidad eclesial trabaja con intensidad por atender a los enfermos y a sus familias durante todo el año en su actividad ordinaria. Pero tiene dos fechas especialmente significativas: la fiesta de la Virgen de Lourdes y la Jornada del Enfermo en el domingo sexto de Pascua. Nos fijamos ahora en la primera por la gran devoción que manifiestan muchos enfermos y familiares cuando acuden en numerosas peregrinaciones a esa localidad del sur de Francia a pedir la intercesión de la Virgen. En nuestra diócesis contamos con la institución de la Hospitalidad de Lourdes, con una Junta Directiva y miembros voluntarios que con entusiasmo y generosidad mantienen la cercanía con los enfermos y la organización de las peregrinaciones, así como el recuerdo, los días 11 de cada mes, de una celebración en la Casa de la Iglesia. También contamos con la Delegación de la Pastoral de la Salud que coordina la atención a los enfermos en los centros hospitalarios y a los diversos grupos de este sector pastoral que abundan en muchas parroquias. No podemos olvidar nuestra gratitud a los sanitarios y profesionales que actúan en este mundo de la enfermedad con un desvelo admirable y gran dedicación. Tiempos de COVID, ahora preocupación por la salud mental y siempre cuidando a enfermos y familiares.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Les Esglésies cristianes pregunten per la unitat

Les diferents Esglésies cristianes de Lleida van celebrar, el dimarts 23 de gener a la parròquia de Sant Pere, un acte ecumènic dins del marc de la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians, que enguany ha tingut per lema «Estima el Se-

nyor, el teu Déu... i estima els altres com a tu mateix» (Mt 10,25). A la pregària van assistir representants i membres de l'Església catòlica, ortodoxa, evangèlica (Bíblia Oberta, Ebenezer i Família de la Fe), grecocatólica ucraïnesa, adventista del Setè Dia i de la pentecostal. Durant la celebració es van llegir lectures de la Bíblia i pregàries, que aquest any s'han escollit des de Burkina Faso i que s'han llegit i resat arreu del món amb motiu d'aquesta celebració per la unitat dels cristians. Aquest acte ja fa uns vint anys que se celebra a Lleida. En la seva intervenció, el bisbe Salvador va fer referència a la celebració de la conversió de sant Pau, anterior a la separació de les diferents confessions cristianes.

Pastoral de la Salut i Consell Arxiprestal del Baix Segre

La Delegació de la Pastoral de Salut del Bisbat va celebrar, el passat 18 de gener, la cinquena assemblea ordinària, on es van exposar les diferents activitats que es faran durant l'any. D'altra banda, el 21 de desembre es va constituir a Aitona el Consell Arxiprestal de Laics de l'arxiprestat del Baix Segre amb l'objectiu d'ajudar els preveres en qüestions de les parròquies des d'un punt de vista laic per a millorar-les.

Primera catequesi als catecúmens

Els catecúmens que aquest any han de rebre els sacraments d'iniciació cristiana i els seus catequistes van participar, el passat 20 de gener a la Casa de l'Església, en la primera reunió de les tres programades per als propers mesos, a la qual va assistir el bisbe Salvador. Hi van participar unes 25 per-

sones entre catecúmens provinents de diferents parròquies de Lleida, catequistes i membres del consell del catecumenat.

L'objectiu d'aquesta trobada va ser escoltar la catequesi que va fer el Bisbe sobre la Paraula i compartir uns moments de pregària entre tots els assistents.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

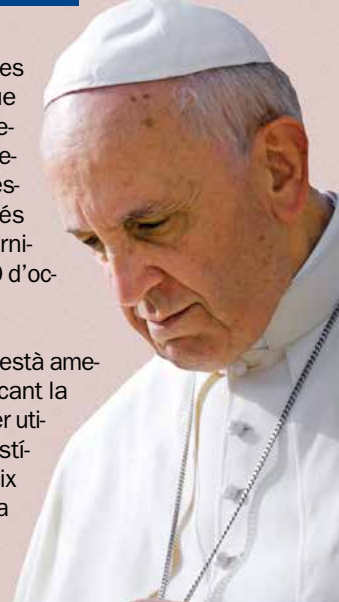

@Pontifex_es: «La mirada de benedicció del Senyor ens convida a ser una Església que, amb cor alegre, contempla l'acció de Déu i discerneix el present; que no es desanima, no s'atrinxera després de conviccions adquirides, no deixa que el món li dicti la seva agenda» (6 d'octubre).

@Pontifex_es: «La mirada acollidora de Crist cap als qui sofreixen i els descartats ens convida a ser una Església hospitalària que repeteix: «Veniu, tots els qui esteu afligits i atabalats, els qui heu extraviat el camí, els desesperançats: l'Església és aquí per vosaltres!» (7 d'octubre).

@Pontifex_es: «Recomencem des dels pobres i descobrirem que tots compartim la pobresa interior; que tots necessitem l'Esperit de Déu per a alliberar-nos de l'esperit del món; que la humilitat és la grandesa del cristià i la fraternitat la seva veritable riquesa» (10 d'octubre).

@Pontifex_es: «El dret a la vida està amenaçat allí on es continua practicant la pena de mort; aquesta no pot ser utilitzada per a una presumpta justícia d'Estat, ja que no constitueix un dissuasiu, no ofereix justícia a les víctimes i alimenta la set de venjança» (10 d'octubre).

Tres Tombs i sant Sebastià

Tombs, vinculada a la festivitat de sant Antoni Abat. Després de la missa en honor al sant, patró dels animals i protector de la pagesia, a l'església de la Sang, celebrada per Mn. Jaume Melcior, es va fer la benedicció dels animals de càrrega, carros i carrosses que van participar en la desfilada que organitza l'Associació Cultural i Recreativa Els Pagesos. Diverses parròquies i pobles de la diòcesi també van celebrar els Tres Tombs i van fer benedicció d'animals.

Igualment, pobles com Alpicat, Alcarràs o Maials van celebrar misses en honor a sant Sebastià amb motiu de les seves festes majors d'hivern. Al Pont de Suert es van celebrar els actes de la 458 Confraria de Sant Sebastià, que va reunir prop d'un miler de persones a la missa i a la processó.

La ciutat de Lleida va celebrar, el passat 20 de gener, una de les tradicions que més la relacionen amb el seu llegat agrari i cristià, la Festa dels Tres

L'escola concertada es visibilitza a Lleida

L'Auditori Enric Granados de Lleida va acollir, el passat 22 de gener, la segona Jornada de l'Escola Concertada de les Terres de Lleida, un esdeveniment organitzat per les direccions de les diferents escoles que formen part de les dues patronals de l'escola concertada a Lleida, la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) i la Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya (CCAEC).

La jornada, a la que va assistir el bisbe Salvador, va servir per reflexionar sobre la situació de l'educació a Catalunya, donar visibilitat a la realitat de la concertada tenint en compte que assumeix el 30% d'alumnat,

buscar respostes als reptes actuals i trencar els mites que constantment planegen sobre l'escola concertada.

60 anys de sacerdoci de Mn. Jové

Les parròquies de la Verge dels Pobres del Secà de Sant Pere i de l'Assumpció de la Mare de Déu de Torre-Serona van homenatjar el passat mes de desembre Mn. Josep Antoni Jové Camí, que va complir el 60è aniversari de la seva ordenació com a prevere. Mn. Jové, que aquest 2024 complirà 83 anys, va ser ordenat el 21 de desembre de 1963. Els fidels de la parròquia del Secà van voler celebrar-ho amb ell el passat 17 de desembre, amb un homenatge que el va agafar per sorpresa, mentre que a Torre-Serona també van voler felicitar-lo en un reconeixement que va tenir lloc el dia 23 de desembre.

REFLEXIONS

El Convidat

Una de les experiències que agraden molt als infants és convidar els seus amics a casa per jugar amb les seves joguines, per conèixer els seus animalets de companyia i, sobretot, per participar en la seva festa d'aniversari. I és que tenir el goig de compartir amb l'amic aquell mateix espai íntim teu és un dels millors regals que ens fem. Després ve el retorn, la convidada a l'inrevés. Fer la mateixa descoberta de la casa de l'altre.

En aquest intercanvi hi ha el secret que els cristians tenim molt ben guardat i que molt sovint no revelem. Quants cristians han marxat d'aquest món sense haver fet saber als que els coneixien que en moltes ocasions havien tingut a casa seva el Convidat. Aquell gest senzill, gairebé ridícul, de posar-se en una filera i avançar fins a davant de tot, i quan et toca, acceptar el regal que se t'ofereix, per a tu i només per a tu. Un petit tros de pa, amb tan sols una breu paraula de resposta «Amén».

Sí que abans has reconegut que potser casa teva no està prou ordenada i neta com perquè hi vingui un convidat, però traspasat aquest moment, tant se val. El Convidat no es fa enrere i entra dins teu. La rebuda de Jesús, en el sagrament de l'Eucaristia, culmina l'anhel del creient. No només he conegut el meu Déu, sinó que aquest Déu s'ha dignat venir a casa meva.

Si fóssim nens, aquesta vinguda seria perquè Déu jugui amb les meves joguines, perquè Déu conegui els meus animalets de companyia i perquè Déu sigui un dels invitats a la festa del meu aniversari. Un cop hem rebut Déu ja podeu endevinar què ha de passar després: la convidada a l'inrevés.

A l'amic no hi ha res que li agradi tant com retornar la invitació. No necessitem haver de creure massa per entendre que si tu has convidat Déu a casa teva, Ell et voldrà convidar a casa seva. Per si encara dubteu feu memòria de les paraules del Mestre i Senyor: «Vull que estigueu amb mi perquè veieu la meva glòria». Anar a conèixer Déu i poder jugar amb les seves joguines és la nostra esperança. No serà pas massa diferent que haver estat convidat a la casa de l'amic.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Jm 1,1-11 / Sl 118 / Mc 8,11-13]. St. Feliu de Llobregat: ■ Santa Eulàlia (patrona de la ciutat de Barcelona), vg. i mr. Sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda; beat Josep Olalla Valdès, rel.

13. ■ Dimarts [Jm 1,12-18 / Sl 93 / Mc 8,14-21]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer,

bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina de Spoleto, vg. agustina.

14. ■ Dimecres de Cendra (lit. hores: 4a setm.) [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (s. IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sants Faustí i Jovita, germans

mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15] Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

17. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32] Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o Servites (1304,

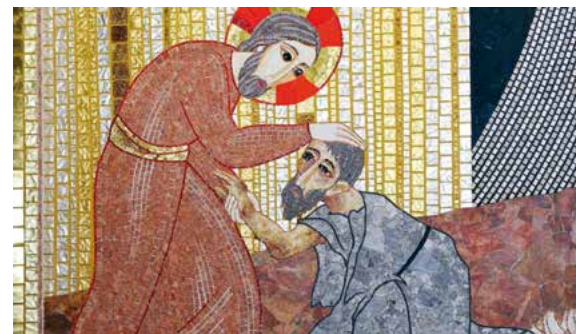
OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Gn 9,8-15 / Sl 24 / 1Per 3,18-22 / Mc 1,12-15]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg. vident de Lourdes; beat Joan de Fièssole (fra Angèlic), prevere dominicà, pintor; beat Francesc de Regis Clé, prevere paül i màrtir.

Diurnenge VI de durant l'any (B)

COMENTARI

«Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist»

Curació del leprós (2009), de Marko Rupnik. Cripta del santuari de Sant Pius de Pietrelcina (Itàlia)

Segurament la lepra queda lluny de les nostres preocupacions actuals però, en temps de Jesús era un fet habitual. És important abans que tot adonar-nos de la duresa que suposava aquesta malaltia en aquell temps. A més de ser inguarible hi ha l'aspecte desagradable que produeix en el malalt. En segon lloc, com totes les malalties es veia com un càstig de Déu: és a dir el malalt havia de pensar que la seva vida no era agradable a Déu perquè el castigava amb la lepra. Però encara hi havia un tercer aspecte: el leprós havia de viure lluny de la família, dels amics, del temple, de qualsevol relació que no fos amb altres leprosos. Si pensem que quan estem malalts ens agrada tenir la companyia d'algué proper a nosaltres ens adonarem de la gravetat de la lepra i del que suposava la seva guarició. Realment es pot dir que el malalt tornava de mort a vida; podia portar una vida plenament humana i social; tornar al temple. Per això no és d'estranyar que, un cop curat i malgrat que *Jesús el va fer marxar després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú... ell així que se n'anà començà de proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu*. Ens podem imaginar la immensa alegria que sentiria: no pot callar la seva joia profunda. La primera lectura recorda aquest aïllament dels leprosos: *Els qui pateixen el mal de la lepra... han de cridar: «Impur, impur!». Han de viure sols, fora del campament*. Probablement hi havia la por que es pogués encomanar a altres persones. Jesús, doncs, vol la plena integració de tothom en la vida de cada dia, no vol cap marginació. Pau ens recomana: *Quan mengueu o begueu feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol ni per als jueus, ni per al grecs, ni per a l'Església de Déu...; en tot procuro adaptar-me a tots i no busco allò que em convé a mi sinó allò que convé als altres*. I ens diu: *Seguiu el meu exemple com jo segueixo el de Crist*. Alliberar els altres de tota mena de mal, no escandalitzar, buscar el bé de tothom, no marginar ningú. No ens cal fer res més.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Levític

(Lv 13,1-2.44-46)

El Senyor digué a Moisès i a Aharon: «Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin témer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots. Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: "Impur, impur!" Mentre el mal persisteixi són impurs, i han de viure sols, fora del campament.»

▶ Salm responsorial (31)

R. *En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill.*

Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / i dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor, / m'heu perdonat la culpa comesa. R.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

(1Co 10,31-11,1)

Germans, quan mengueu o begueu, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com ho faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,40-45)

En aquell temps, es presentà a Jesús un leprós, s'agenollà i li digué, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar.» Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur.» A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat i certificar que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà de proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

▶ Lectura del libro del Levítico

(Lv 13,1-2.44-46)

El Señor dijo a Moisés y a Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y se le produzca una llaga como de lepra, será llevado ante el sacerdote Aarón, o ante uno de sus hijos sacerdotes. Se trata de un leproso: es impuro. El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El enfermo de lepra andará con la ropa rasgada y la cabellera desgredada, con la barba tapada y gritando: "¡Impuro, impuro!". Mientras le dura la afección, seguirá siendo impuro. Es impuro y vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento.»

▶ Salmo responsorial (31)

R. *Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.*

Dichoso el que está absuelto de su culpa, / a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor no le apunta el delito / y en cuyo espíritu no hay engaño. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito; / propuse: «Confesaré al Señor mi culpa», / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / Aclamadlo los de corazón sincero. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,31-11,1)

Hermanos: Ya comáis, ya bebáis o hagáis lo que hagáis, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo ni a judíos, ni a griegos, ni a la Iglesia de Dios; como yo, que procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propia ventaja, sino la de la mayoría, para que se salven. Sed imitadores como yo lo soy de Cristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,40-45)

En aquel tiempo, se acercó a Jesús un leproso, suplicándole de rodillas: «Si quieres, puedes limpiarme.»

Compadecido, extendió la mano y lo tocó diciendo: «Quiero: queda limpio.»

La lepra se le quitó inmediatamente y quedó limpio. Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés, para que les sirva de testimonio». Pero cuando se fue, empezó a pregonar bien alto y a divulgar el hecho, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo; se quedaba fuera, en lugares solitarios; y aun así acudían a él de todas partes.